

"ניסו לעשות מתני פוליאורד שני!"

ניר לא יצר עימי כל קשר אחרי פירסום הדוח. לא העז.

טילפנתי לפרס

מיד אחרי פירסום הדוח, טילפנתי אל שימרון פרס. דיברתי עִלְיֶיךָ גם עם אליקים רובינשטיין. דרשתי הכחשה ברורה למה שצוטט ברוב בעי קיפין, מפי עמירם, אחרת אתבע אותך על לשון הרע. קיבלתי תשובה, ררך שגריר ישראל בארצות הברית, מאיר רוזן, שבחומר שישראל תמסור לארצות הברית תיכלל הכחשה.

נאמר לי שניר מכחיש את האמירות המיוחסות לו ברוב, אבל אני מצפה לִי הכחשה פומבית. לא אקבל שום צורה אחרת של הכחשה. עלִיפי החוק האמריקאי, אני מגוע מלתבוע אותו על דיבה, מכיוון שאיני יכול להוכיח כוונות ידוון. עלִיפי החוק הישראלי — אני יכול, ואני שוקל בִי ימים אלה לעשות זאת, שוקל זאת מִי אור ברצינות. אם אפתור כמה בעיות טכניות — אתבע את ניר לדין, וזהי הסוגיה היחידה שאני מוכן לדבר עליה עם שלושת הישראלים, ולסכן בכך את תם ואתי.

בעת ביקורי הקצר כאן לא יצרתי

חשוקי נפגש עימו רק פעמיים

קשר עם שום גורם רישמי, מלבד יוסי בילין (המנכ"ל המדני של מישרדה חוץ), שהוא מכר ותיק שלי. אני מניח שזאת גם הסיבה שעדנאן חשוקי ומנוצ'אר גורבניפאר נמנעים מלפגוש אנשים המעורבים בפרשה, אם כי ידוע לי על פגישת ניר-גורבניפאר, וראי שִי ידוע לי.

אני אינני מקיים כל קשר עם חשר קקי. אפילו אין לי מיספרייהטלפון שִי לו, פגשתי אותו פעמיים בימי חי, ולא בהכרח בקשר לפרשה. את גורבניפאר פגשתי בבית-הלי כן בסביון, ביתו של נמרודי. שיכנו אותו שם. עושים לו (לגורבניפאר) עד וול, ברימוי הבלתי־אמין שהרכיקו לו, אני יודע על הסיפור שהוא נבדק בגִ לא־ישקר ויצא כשקרן גמור. נו טוב, הסיי־איי־א! כשהם אינם יודעים כיצד להסתרר עם מישו — הם עלולים לִי הוכיח שהוא שקרן גמור, או אפילו גִ רוע יותר.

פרשת איראן — מה חדש?

דובר על הכוונה לתבוע את ניר על הוצאת לשון הרע. לדין גם סעד עם דויד קימחי ביום השני בערב.

● השלושה זומנו ליום השני לשיחה נוספת עם אליקים רובינשטיין, כנראה שיחה מסכמת.

● ניר עצמו לא סיים עדיין את הגשת גירסתו לרובינשטיין, לצורך גיבוש הגיר־סה הישראלית הרישמית.

● לדין טילפן לניר ושוחח עימו. לדבריו — על תביעת הדיבה האפשרית. ניר אמר לו שהוא מגוע מלהתייחס לפרשה בכל צורה שהיא.

● גם בתוכניותיו של המיליונר הסעודי עדנאן חשוקי חל שינוי. פרקליטו הי־הודי הנודע, קנת ביאלקין, יעץ לו שלא להיכנס לארצות הברית בתקופה הקרו־בה. לכן נאלץ חשוקי לטייל ברחבי אי־רופה.

● לדין סיכם עם פרקליטו הישראלי שאחרי שובו לושינגטון יכתוב לניר וית־בע ממנו הכחשה פומבית. ממשלת־יש־ראל הבטיחה שבכל גירסותיה שיועברו לושינגטון תהיה הכחשה.

בישראל ירדה פרשת איראן זמנית מה־כותרות לטובת ג'ונתן פולארד, אביאם ס־לע, רפי איתן ושאר חבורת חסמב"ה (חבורת סוד מוחלט בהחלט). בארצות־הברית, הפרשה האיראנית היא עדיין בשיא עוצמתה. פרשת פולארד מתגלגלת לצידה.

מהן ההתפתחויות האחרונות בפרשת איראן־גייט?

● אל שווימר, יעקב נמרודי ודויד קימחי, ששהו בארצות־הברית בהיתר מ־יוחד (נימרודי המשיך משם לזנווה) הוז־עקו לשוב ארצה על־ידי אליקים רוב־בינשטיין. מזכיר־הממשלה, העוסק בה־כנתה של עמדת־ישראל בפרשה. העמדה אמורה להגיע לאמריקאים בכתב בימים הקרובים, כתוצאה של חקירה מרוחה. השלושה שבו בסוף־השבוע, די זועמים מהזעקתם הפיתאומית. במיוחד זעם שווימר, המחזיק באזרחות אמריקאית, ושנאלץ להפסיק את תוכניותיו.

● שלושת הישראלים נפגשו ביום השבת בערב בביתו של נמרודי בסביון. גם לדין נפגש ביום הראשון עם נמרודי.

עם מאנוצ'אר גורבניפאר, וניסינו לה־רויח כסף מהצד. בישראל אולי הפרשה אינה בכוח־רות, אבל בארצות־הברית וזהי הפרשה בהא־הירעה. הציטוטים האלה ברוב־גרמו לי נזק בלי־ישוער. הם צוטטו ב־תיקשות בהרחבה. נכון שציטטו גם את תגובתי — שזה לא היה ולא נברא — אך האפקט המצטבר הוא גרוע.

דוח־טאור מתואר בדיוק כיצד הוצאו, וביוזמתו של מי. לכן, אחרי שהאמת יצאה לאור, אש־מח להיפגש בארץ עם כל השלושה, בהסתייגויות שצינתי. העניין היחיד שנתר לנו ללבן הוא תיאום עמדות בנוגע להשמצות על־ינו, כפי שצוטטו ברוב מפיו של עמירם ניר. כן, ההשמצות כאילו חברנו יחידו

אני האמנתי ביצירת קשר עם המ־תונים באיראן, אך התנגדתי בחריפות לכריכת בני־הערובה בעסקות. זה כתוב בדוח־טאור. יש ציטוטים של מעורבים אחרים בפרשה על התנגדותי זאת. פינרדקסטר נורת' גרמו בגללה להפ־סקת עבודתי כיועץ. זמן קצר אחרי־כן הוצאו גם שלושת הישראלים מהפרשה, ולא על־ידי. ב־

אין לי מושג מה פורסם בעיתונים. לא הגעתי לישראל בקשר לא־ראד־גייט. כאתי בקשר לעבודה שאני עושה הקשורה בכלל בספרד. אשהה כאן כמה ימים בלבד. בין היתר, אשוחח עם שלמה בן־עמי, המועמד לשגריר ישראל בספרד.

איתרו אותי כמה עיתונאים והתעני־יינו, האם כוונתי להתעסק כאן בענ־ייני הפרשה, או להיפגש עם המעורבים בה. אמרתי שעד כמה שירוע לי — לא.

לפני שהגעתי לכאן, התייעצתי עם עורך־הדין שלי ושאלתי: מה לעשות אם ייווצר קשר ביני לבין הנוגעים ל־פרשה? הוא הינה אותי בדיוק כיצד לנהוג: בארצות־הברית אסור לי להיפ־גש עם אוליבר נורת', ג'ון פינרדקסטר ואחרים, כל עוד חקירת הפרשה נמ־שכת. כאן מותר לי להיפגש, תוך מ־דעות מלאה להשלכות האפשריות של פגישות מעין אלה עבור המשתתפים. מה פירוש? אני מצוי בהליך של ח־קירות. המורכב בוועדות־הקונגרס, כ־מובן. החקירה, כך אני מעריך, תימשך עד יוני.

אני מבין שבישראל חוקרים פרשות קצת אחרת. אצלנו מעירים בוועדות האלה בשבועה.

יש להניח שישאלו אותי: עם מי

נימרודי גר אצלו בסביון

המעורבים בפרשה נפגשת באחר־נה? או, מה היה תוכן שיחותיכם? אהיה חייב לענות על שאלות אלה ב־פ־רוטרוט. בגלל אי־אמירת אמת אני ע־לול להגיע לבית־הסוהר. לכן אני נוהר ככל צעד שלי, מאו שהתפוצצה הפ־שה.

ניר השמיץ

מעורבות שלי בפרשה הופס־קה בשלבים די מוקדמים. פוטרתי עוד לפני ששלושת הישראלים (אל שווימר, יעקב נמרודי ודויד קימחי) הוצאו מהמישחק.

ידוע לי שהם סברו, במשך תקופה ארוכה, כי היתה לי יד בסילוקם מה־עניין. שווימר כעס עליי במיוחד. הוא לא ריבר איתי במשך תקופה מסויימת, עד שטילפנתי אליו ואמרתי לו את ה־אמת לאמיתה: שסולקתי לפניהם.

האם פרס „שכח“?

חיש זאת בפירוט. עומד על כך שלא דובר כלל על בני־ערובה. וכי שימרון פרס הוא שהגיע לו — בשי־חה בארבע עיניים — שישראל תמכור נשק לאיראן. לפי תיאורו של לדין, ההצעה נולדה אצל האי־ראנים. גורבניפאר הציע את הרעיון של עיסקת בני־ערובה־נשק לישראל. באמצעות חשוקי, נימ־רודי ושווימר. פרס דיבר עם לדין רק על מכירת נשק, בכמויות קטנות, ולא העלה את עניין בני־הערובה כלל.

כלומר: הרעיון הוא איראני. הוא הגיע לישראל, ומישראל עבר לארצות־הברית.

לפי הגירסה הישראלית הרישמית, קרה ההיפך. האמריקאים פנו לישראל כדי לבקש עזרה בשיתרוך בני־הערובה. וישראל רק עזרה לדיד דגול בשעת־צרה.

יש כאן סתירה בולטת. ולא ברור איך יתואמו כל הגירסות האלה ביחד. כדי להגיש לאמריקאים תב־שיל שהם יוכלו לעכלו.

לדין אינו תוקף את פרס בשום צורה. להיפך, הוא מציינ שבתו חושבת שהוא הגבר המושך ביותר בעולם. היא בת 12. כשאמרה זאת, היתה בת 9.

מייק לדין, אמריקאי ויהודי טוב, לא רצה לומר מילה שיש בה התקפה על ממשלת־ישראל או סת־רה להצהרותיה.

להיפך, ניכר שהוא מעוניין למנוע סתירות בין גירסתו ובין הגירסות של ממשלת־ישראל. יתכן כי ביקורו בארץ, שנועד לדבריו לפתיבת ספר על ספרד, נוצל כדי לברר אם יש סתירות, הוא שוחח עם עמירם ניר בטלפון, ועם נמרודי פנים־אל־פנים, אחרי שנימרודי נפגש עם אל שווימר ודויד קימחי.

לדין עצמו אכל ארוחת־ערב עם קימחי. ניר טס לפני כן לשווייץ, נפגש שם עם מאנוצ'אר גורבניפאר. יש להניח כי גם בשיחה זו דובר על הגירסות.

כל זה טוב לחקירה האמריקאית. אולם יש צד ישראלי, הראוי לתשומת־לב.

למרות נסיונו של לדין שלא לחלוק על הגירסה הישראלית, הרי יש מער בולט בין עדותו של לדין במונולוג זה ובין הגירסה הרישמית של שימרון פרס ושל השלישיה פרס־דיבין־שמייר.

לפי הגירסה הישראלית, לדין נשלח ב־1985 לארץ כדי לבקש את ישראל לעזור בשיתרוך בני־הערובה, וכך נולדה עיסקת־הנשק, ואילו לדין מכ־